

III

(Előkészítő jogi aktusok)

SZÁMVEVŐSZÉK

SZÁMVEVŐSZÉK 6/2010. sz. VÉLEMÉNY

(az EUMSz. 322. cikke szerint)

az Európai Unió általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról

(2010/C 334/01)

TARTALOMJEGYZÉK

	Bekezdés	Oldal
Összefoglalás	I–XV.	3
Bevezetés	1–4.	4
Költségvetési alapelvek	5.	4
Címzett bevételek	6–9.	4
A Bizottság javaslata	6.	4
Elemzés	7–8.	4
Ajánlás	9.	5
Elfogadható hibakockázat	10–23.	5
A Bizottság javaslata	10–11.	5
Elemzés	12–22.	5
Cél	13–15.	5
Fogalommeghatározás és becslés.	16–17.	5
Az elfogadható kockázat szintjének mérése.	18.	6
Szerepek és feladatok	19–22.	6
Ajánlás	23.	6
A végrehajtás módszerei és a tagállamok kötelezettségei	24–36.	6
A Bizottság javaslata	24–25.	6
Elemzés	26–35.	6
A Bizottság és a tagállamok felelősségi köre	28.	7
A mezőgazdasági adminisztratív eljárások alkalmazása más területeken	29–32.	7
A javaslatok költsége	33.	7
Összeegyeztethetőség a teljesítményalapú visszatérítési rendszerrel	34.	7
Hogyan használja fel a Bizottság az információkat?	35.	7
Ajánlás	36.	7
Kifizetések, visszafizetési intézkedések és közbeszerzés	37.	7
Vagyonkezelői számlák	38–41.	8
A Bizottság javaslata	38.	8
Elemzés	39–40.	8
Ajánlás	41.	8

	Bekezdés	Oldal
Támogatások és pénzdíjak	42.	8
Pénzügyi eszközök	43–47.	8
A Bizottság javaslata	43.	8
Elemzés	44–46.	8
Ajánlás	47.	9
Külső ellenőrzés	48–69.	9
Az éves jelentés	49–63.	9
A Bizottság javaslata	49.	9
Elemzés	50–62.	9
Ajánlás	63.	10
Különjelentések	64–68.	10
A Bizottság javaslata	64.	10
Elemzés	65–67.	11
Ajánlás	68.	11
A külső ellenőrzés további kérdései	69.	11
Európai vagyonkezelői alapok	70–78.	11
A Bizottság javaslata	70.	11
Elemzés	71–77.	11
Adminisztratív kérdések	72–73.	11
Költségek	74–75.	11
Elszámoltathatóság és ellenőrzési intézkedések	76–77.	12
Ajánlás	78.	12
Költségvetésirendelet-minta a köz- és magánszféra közötti partnerségek számára	79–82.	12
A Bizottság javaslata	79.	12
Elemzés	80–81.	12
Ajánlások	82.	12
Épületek vásárlásának finanszírozása	83.	12
Záró rendelkezések	84.	12
Kérdések, amelyek a Bizottság indoklásában nem kerültek előtérbe	85.	12
Az előfinanszírozás elszámolása	86–89.	12
A Bizottság javaslata	86.	12
Elemzés	87.	12
Ajánlás	88–89.	13
A beszámolók bemutatása és a könyvvizetés	90–93.	13
A Bizottság javaslata	90.	13
Elemzés	91–92.	13
Ajánlás	93.	13
A Szerződés értelmében létrehozott ügynökségek és egyéb szervek pénzügyi szabályzatai . . .	94–100.	13
A Bizottság javaslata	94.	13
Elemzés	95–98.	13
Ajánlás	99–100.	14
Jelentéstételi követelmények	101–102.	14
MELLÉKLET – A Bizottság módosított szövege és a Számvevőszék javaslata		

AZ EURÓPAI UNIÓ SZÁMVEVŐSZÉKE,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 322. cikkére, összefüggésben az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéssel és különösen annak 106a. cikkével,

tekintettel az Európai Unió általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről ⁽¹⁾ (a továbbiakban: költségvetési rendelet) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatra ⁽²⁾,

tekintettel a Számvevőszék által 2010. szeptember 3-án kézhez kapott, a fent említett tervezettel kapcsolatos tanácsi vélemény-kérésre és a Parlament 2010. június 23-i kérésére,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGADTA EL:

Összefoglalás

- I. Az Európai Unió pénzgazdálkodásának, valamint azoknak az intézkedéseknek a fejlesztése, amelyek pénzeszközei kezeléséről a Bizottság elszámoltatására irányulnak, fontos feladat. A rendelet ebben játszhat szerepet, mivel a javasolt módosítások olyan változtatásokat foglalnak magukban, amelyek ésszerű döntések meghozatalához segítik hozzá a vezetőket: néhány javasolt változtatás jelentősen leegyszerűsíti az eljárásokat. Egy rendelet azonban önmagában még nem elég: a legfőbb fejlesztések a Bizottság, a többi intézmény és a tagállamok vezetőinek intézkedései révén jönnek létre.
- II. A Bizottság szerint a javaslat túlmutat a hároméves felülvizsgálat rendes hatáskörén. A gyakorlatban azonban a javasolt változtatások a bemutatottaknál kevésbé nagyratörőek. Az Indokolás például (42. bekezdés) azt írja elő, hogy a támogatások rendszerét át kell állítani a reál-költség-alapú (inputalapú) igazgatásról a teljesítményalapú (outputalapú) rendszerre. A gyakorlatban ugyanakkor, noha vannak bizonyos újítások, mint pl. az odaitélt pénzdíjakról szóló rendelkezés, a javaslatokból hiányzik ez a törekvés.
- III. A Bizottság külső címzett bevételekről szóló javaslata megalapozott, a belső címzett bevételek kategóriájának fenntartása azonban szükségtelennek tűnik (6–9. bekezdés).
- IV. A Bizottság javaslatokat tesz az elfogadható hibakockázatról. A Számvevőszék megjegyzi, hogy az elfogadható kockázat fogalmának meghatározását és alkalmazását jelentős bizonytalanság övezi, ezenkívül úgy tűnik, hogy a bizottsági javaslat az elfogadható kockázat fogalmát

kizárólag arra használja, hogy ennek alapján megítélje, a pénzeszközök milyen mértékű szabálytalan kifizetése tekintendő utólag elfogadhatónak. A Számvevőszék javaslata: a Parlament és a Tanács vegye fontolóra, hogy a költségvetési rendeleteknek elő kell-e írniuk, hogy a Bizottság tökéletesítse a kifizetési javaslatok előterjesztéskor végzett előszűrését, valamint a hibák okainak vizsgálatát. A költségvetési rendelet a lényegesség megfelelő szintjének meghatározása kapcsán nem törekedhet a Számvevőszék felelősségének korlátozására (10–23. bekezdés).

- V. A Bizottság igazgatási módokról szóló javaslata igazgatási nyilatkozatot tesz szükségessé minden olyan pénzeszköz felhasználásáról, amely kezelésében a tagállamok is részt vesznek. A javaslatok azonban a költségek, a gyakorlatiasság és a felelősség terén olyan kérdéseket vetnek fel, amelyeket alaposan meg kell fontolni (24–36. bekezdés).
- VI. A Számvevőszék azt javasolja, hogy a végrehajtási rendelet vegye figyelembe a Számvevőszék vagyongazdálkodási számlákhoz fűzött korábbi megjegyzéseit (38–41. bekezdés).
- VII. Helyénvaló külön jogalapot beilleszteni a költségvetési rendeletbe a pénzügyi eszközök felhasználásáról. A Számvevőszék azonban megjegyzi, hogy a költségvetési rendelet javasolt kiegészítése a tulajdoni helyzet kérdésével nem foglalkozik. Nem egyértelmű, hogy a Bizottság azt várja-e, hogy az Európai Unió mérlegében minden pénzügyi eszköz nyilván legyen tartva (43–47. bekezdés).
- VIII. A külső ellenőrzésről szóló javaslatok jelentős része korlátozná a Számvevőszéket a Szerződésből eredő kötelezettségei eredményes végrehajtásában. A Számvevőszék ezért azt javasolja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy ezeknek a javaslatoknak a nagy részét utasítsa el (48–69. bekezdés).
- IX. A Bizottság európai vagyongazdálkodási alapok létrehozását javasolja. A Számvevőszék azonban felhívja a Parlament és a Tanács figyelmét a javaslattal felmerülő irányítási, elszámoltathatósági és ellenőrzési kérdésekre (70–78. bekezdés).
- X. A köz- és magánszféra közötti partnerségre létrehozott szövetkezetek számára javasolt „egyszerűsített költségvetésirendelet-mintáról” szóló rendelkezés témájában nem feltétlenül szükséges konzultálni a Számvevőszékkel. A Számvevőszék fontosnak tartja, hogy ez a dokumentum semmiképpen ne korlátozza a Számvevőszéket az uniós pénzeszközök ellenőrzésére vonatkozó hatáskörében (79–81. bekezdés).

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ COM(2010) 260 végleges, 2010. május 28.

- XI. A Számvevőszék az elszámolatlan tételek túlzott felhalmozódásának csökkentését célzó irányítási intézkedések mellett az előfinanszírozásról szóló rendelkezés további erősítését javasolja (86–89. bekezdés).
- XII. A javaslatok között szerepel a beszámolók elkészítésére és bemutatására irányuló intézkedések bizonyos mértékű egyszerűsítése is. A Számvevőszék azt javasolja, hogy ezenkívül a Bizottság újra nyilatkoztassa ki és egyértelműsítse elkötelezettségét, amely szerint a pénzügyi beszámolókat a nemzetközileg elfogadott szabványok szerint készíti el (90–93. bekezdés).
- XIII. A Számvevőszék azt javasolja, hogy legyen egyértelműbb a Bizottságnak az ügynökségek ellenőrzéséről szóló javaslata annak érdekében, hogy ez a javaslat a lehető legjobban hozzájáruljon a kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének átfogó biztosításához (94–99. bekezdés).
- XIV. A Számvevőszék a jelentéstételi kötelezettségek felülvizsgálatát javasolja (101–102. bekezdés).
- XV. Összességében a költségvetési rendelet átdolgozásában szereplő javaslatok lehetőséget nyújtanak a Bizottságnak az átláthatóság és a pénzgazdálkodás javítására. A teljesítmény jelentős fokozásához azonban az ágazati jogszabályok egyszerűsítése továbbra is fontos követendő út.

Bevezetés

1. A Bizottság javaslata (COM(2010) 260 végleges) számos részletes módosításvajaslattal tartalmaz a költségvetési rendelet cikkeivel kapcsolatban. A javaslat indokolása összefoglalja a cikkcsoportokra irányuló változtatások szándékát és jellegét. A Számvevőszék véleménye a lehetőségekhez mérten igazodik a Bizottság indokolásának felépítéséhez.
2. A vélemény szükség esetén hivatkozik a Bizottság azon szövegére is (SEC(2010) 639/2), amely a költségvetési rendeletet végrehajtó rendelet lehetséges változtatásait tartalmazza. Nem célja azonban, hogy az említett szöveg egészéhez fűzzön megjegyzéseket.
3. Az Európai Unió pénzgazdálkodásának, valamint azoknak az intézkedéseknek a fejlesztése, amelyek pénzeszközei kezeléséről a Bizottság elszámoltatására irányulnak, fontos feladat. Ebben a költségvetési rendeleten eszközölt változtatások is szerepet játszhatnak, és a javasolt módosítások sok olyan helyenvaló változtatást tartalmaznak, amelyek továbbviszik ezt a folyamatot. Amint azonban a Számvevőszék már másutt⁽¹⁾ rámutatott, az uniós pénzfelhasználás jobb minősége érdekében egyszerűsíteni kell az ágazati jogszabályokat, illetve egyéb

⁽¹⁾ Lásd: 1/2010. sz. vélemény – Az Európai Unió költségvetési pénzgazdálkodásának javítása: kockázatok és kihívások (<http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/opinions>). A Számvevőszék megjegyzi, hogy ebben a véleményben azt javasolta, hogy az „európai hozzáadott érték” fogalmát megfelelő politikai nyilatkozatban vagy uniós jogszabályban kell meghatározni, útmutatásul az EU politikai hatóságainak, a kiadási prioritások kiválasztásához. A költségvetési rendelet betölthetné ennek a jogalkotási hajtóerőnek a szerepét.

fejlesztéseket is kell rajtuk végezni, ezenkívül további lépéseket kell tenni a bizottsági, az egyéb intézménybeli és a tagállami vezetők hatékony és eredményes fellépéseinek támogatása, ösztönzése és megkövetelése céljából. Bonyolult jogszabályok nem valószínű, hogy hozzájárulnak a teljesítmény javulásához, amelyre pedig minden uniós érdekelt törekszik.

4. Az alábbi bekezdések néhány esetben részletes javaslatokkal állnak elő a Bizottság javaslatainak megváltoztatására. Ezeket a melléklet foglalja össze.

Költségvetési alapelvek (3–30. cikk)

5. A Bizottság a költségvetési rendelet II. címében, amely a költségvetési alapelvekkel foglalkozik, több változtatást javasol. A Számvevőszék megjegyzi, hogy ezek a változtatások (különösen a kamatok visszafizetetéséről szóló rendelkezések egyszerűsítésének lépései) általánosságban – a költségvetési alapelvek betartása mellett – a költségvetés működésének egyszerűsítésére és megkönnyítésére törekednek: két kivétellel (a címzett bevételek kezelése és az elfogadható hibakockázat) kapcsolatban nincs részletes észrevétel.

Címzett bevételek (10. és 18. cikk)

A Bizottság javaslata

6. A hatályos költségvetési rendelet a „címzett bevételek” több típusát sorolja fel (a 18. cikkben), amelyek meghatározott kiadási tételek finanszírozására használandók. A hatályos szöveg 10. cikke előírja, hogy az ilyen fel nem használt bevételek automatikusan átvitelre kerülnek. A Bizottság a következőket javasolja:

- a 18. cikkben legyen megkülönböztetve a (tagállamoktól, harmadik országoktól stb. származó) „külső címzett bevétel” és a tranzakciók bizonyos kategóriáiból (járművek, berendezések értékesítéséből származó bevételek, biztosítási díjak stb.) származó „belső címzett bevétel”,
- a 10. cikkben elő kell írni, hogy a külső címzett bevétel teljes felhasználásig átvitelre kerül, míg a belső címzett bevétel egy évig kerül átvitelre.

Elemzés

7. A Bizottság javaslata a külső címzett bevételt illetően ésszerűnek tekintendő. A kormányok és az egyéb támogatók (pl. kutatási vagy támogatási programok) elvárják, hogy lehetőségük legyen ellenőrizni, pénzeszközeiket az eredeti célra használták-e fel.

8. Úgy tűnik azonban, hogy a belső címzett bevétel kategóriáját szükségtelen fenntartani. A belsőleg keletkezett bevételeket a rendes költségvetési eljárás útján is lehet kezelni.

Ajánlás

9. A Számvevőszék azt ajánlja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a Bizottság javaslatát csak a külső címzett bevétel tekintetében fogadja el.

Elfogadható hibakockázat (28b. cikk)

A Bizottság javaslata

10. A Bizottság javaslatának 28b. cikke arra kötelezné a jogalkotó hatóságot (és nem csak megengedné neki), hogy „a költségvetés megfelelően aggregált szintjén” határozza meg az elfogadható hibakockázat mértékét. Ezt a határozatot az éves mentesítési (zárszámadási) eljárás során „figyelembe kell venni”. Az elfogadható kockázat szintje a kontrollrendszer költség-haszon elemzésén alapul. Az uniós pénzeszközöket kezelő tagállamok, szervezetek és személyek kötelesek tájékoztatni a Bizottságot az uniós kiadásokra irányuló kontrolltevékenységek általuk viselt költségeiről.

11. A (27) preambulumbekzdés további részletekkel szolgál:

- az elfogadható kockázattal megváltozik az engedélyezésre jogosult tisztviselők kockázatértékelésének módja (és ezáltal az éves tevékenységi jelentések elkészítési módja is),
- a mentesítésért (a zárszámadás elfogadásáért) felelős hatóságok az elfogadható kockázat alapján hozzák meg döntésüket,
- a jogalkotó hatóságnak az elfogadható kockázatot „szakpolitikai területenként” kell meghatároznia, amely rendszerint azt a több mint 30 szakpolitikai területet jelenti, amelyekre a költségvetés Bizottságra vonatkozó szakasza fel van osztva.

Elemzés

12. A Számvevőszék az alábbiakban megállapításokat vázol fel a kockázat elfogadható szintjének céljaival, fogalommeghatározásával, becslésével és alkalmazásával, valamint az intézkedések felelősségével kapcsolatban.

Cél

13. A Számvevőszék korábban már rámutatott (1/2010. sz. vélemény), hogy a kiadási programok költség-haszon elemzése és a valószínűsíthető hibakockázat elemzése információval szolgálhat az érintett programok szabályozási, illetve irányítási rendszeréről. Más szóval tehát a Bizottságnak meg kell néznie, melyek a jelenlegi rendszerek hiányosságai, majd el kell végeznie a különféle esetleges változtatások költség-haszon elemzését.

Amikor nem megoldható a rendszerszabályok magas szintű betartása, számos opció tűnhet lehetségesnek. Ilyenek lehetnek többek között a rendszerszabályok egyszerűsítése, a program újratervezése, az ellenőrzések szigorítása, a szabályok magasabb arányú be nem tartásának elfogadása vagy szükség esetén a tevékenység beszüntetése.

14. A 28b. cikkre irányuló bizottsági javaslat viszont, úgy tűnik, az elfogadható kockázat fogalmát kizárólag arra használja, hogy ennek alapján megítélje, a pénzeszközök milyen mértékű szabálytalan kifizetése tekintendő utólag elfogadhatónak. Nem kötelezi a Bizottságot pl. arra, hogy új kiadási rendszer előterjesztése esetén becsülje meg az igazgatási és kontrollrendszerek költségét, a szabályok be nem tartásának valószínűsíthető mértékét, valamint hogy határozza meg az egyszerűsítési lehetőségeket (pl. a 2014 utáni uniós kiadási programok tekintetében).

15. A költségvetési rendelet jelenleg nem rendelkezik arról, hogy új pénzfelhasználási javaslatok előkészítésekor a Bizottságnak milyen felelősségi köre van (a 49. cikk kivételével, amely egy alapjogszabály szükségességével foglalkozik). Megfontolandó, hogy a költségvetési rendelet előírja-e a Bizottság számára, hogy még mielőtt új pénzfelhasználási javaslatot terjeszt elő, becsülje meg a szabályok be nem tartásának várható szintjét, végezzen hatásvizsgálatot, és értékelje a valószínűsíthető általános, illetve ellenőrzési költségeket.

Fogalommeghatározás és becslés

16. Noha az „elfogadható kockázat szintjét” a jogalkotó hatóságnak számszerűsítve kell meghatároznia, az alkalmazandó paramétereket nem határozták meg egyértelműen. A fentiekben említettek szerint az érintett pénzfelhasználási egységek részletesebben vannak meghatározva a preambulumbekzdés tervezetében, mint a cikk tervezetében, ami félrevezető. Ugyanilyen fontos, hogy a szövegtervezet nem teszi egyértelművé, hogy a hibakockázatot a végső kedvezményezettek által helyesen végrehajtott, visszaigényelt kiadás mennyiségéhez (érvényes intézkedés) vagy pedig a Bizottság általi kifizetések mennyiségéhez kell-e viszonyítani (utóbbi esetben tekintetbe véve az előlegeket is, amelyek kevésbé relevánsak annak megállapításához, hogy olyan területeken, mint pl. a megosztott igazgatás vagy a kutatás a kiadás jogszerű és szabályszerű volt-e).

17. A javasolt 28b. cikkből nem derül ki, hogy a „kontrollköltségek” tartalmazzák-e a kedvezményezettekre háruló költségeket is. Bizonyos érvek mellett szólnak, hogy tartalmazniuk kellene, ha az elfogadható kockázat szintjét – mint ahogy a Bizottság közleményeiben előirányozza – a további kontrollköltségeinek és -hasznainak összehasonlításával határozzák meg. A szöveg alapján az sem egyértelmű, hogy figyelembe kell-e venni a Bizottságra háruló költségeket.

Az elfogadható kockázat szintjének mérése

18. Ahhoz, hogy a jogalkotó hatóság elfogadja a Bizottság javaslatainak egyes elemeit, részletesen át kell gondolni, hogyan mérjék azt, hogy a hibakockázat ténylegesen az elfogadható szinten maradt-e.

Szerepek és feladatok

19. Amint azt a Számvevőszék már a 2008-as „Az elfogadható hibakockázat fogalmának egységes értelmezése” című bizottsági közleményhez (COM(2008) 866) fűzött megjegyzéseiben is jelezte, az elfogadható hiba vagy hibakockázat szintjének fogalma olyan kérdéseket vet fel, amelyeket a Parlamentnek és a Tanácsnak kell megvitatni és eldönteni, mivel egyrészt ők a jogalkotók, másrészt pedig ők vesznek részt a zárszámadási eljárásban. A Bizottság javaslata ezért megfelelően tükrözi a felelősségi körök intézmények közötti megosztását.

20. A lényegesség szintjének meghatározását viszont a külső ellenőrnek kell eldöntenie. A Számvevőszék, a nemzetközi ellenőrzési standardokkal összhangban, köteles „lényegességi küszöböt” meghatározni.

21. Ezek a standardok a következőket írják elő a külső ellenőr számára:

- a) a tervezési szakaszban a lényegességi szint meghatározásakor szakértelemmel járjon el;
- b) annak eldöntésekor, hogy az ellenőrzési véleményt módosítani kell-e vagy sem, ne csak a meglévő összesített hibát vegyék figyelembe, hanem a hiba jellegét is.

22. A Számvevőszék megjegyzi, hogy ha az Európai Parlament és a Tanács az elfogadható hibakockázathoz küszöböket szándékozik megállapítani, mindezt jogszabályok helyett „puha jog” útján, pl. iránymutatásokkal is megtehetik.

Ajánlás

23. A Számvevőszék azt javasolja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a Bizottság javaslatát a fentiek fényében vizsgálják meg. Azok a feltételek, amelyek mellett a zárszámadás elfogadásáért felelős hatóságok a zárszámadást megadják, a zárszámadás elfogadásáért felelős hatóságok hatáskörébe tartoznak. A Számvevőszék mindemellett hangsúlyozza, hogy az elfogadható kockázat fogalmának meghatározását és alkalmazását jelentős bizonytalanság övezi. A Számvevőszék javaslata: a Parlament és a Tanács vegye fontolóra, hogy a költségvetési rendeleteknek elő kell-e írniuk, hogy a Bizottság tökéletesítse a

kifizetési javaslatok előterjesztéskor végzett előszűrését, valamint a hibák okainak vizsgálatát. A költségvetési rendelet a lényegesség megfelelő szintjének meghatározása kapcsán nem törekedhet a Számvevőszék felelősségi körének korlátozására.

A végrehajtás módszerei és a tagállamok kötelezettségei (53. és 53a. cikk)

A Bizottság javaslata

24. A Bizottság javaslatában kétféle csökkenti a költségvetési rendeletben meghatározott irányítási módok jelenlegi számát: közvetettre és közvetlenre. Minden olyan kiadásra, amelynek igazgatása a tagállamokkal megosztottan történik, a jelenlegi mezőgazdasági eljárások mintáját követő adminisztratív eljárások alkalmazandók.

25. A tagállamok által a kiadások irányításáért felelősséggel megbízott szervezetnek gondoskodniuk kell róla, hogy azokon független külső ellenőrzést végezzenek, és „igazgatási megbízhatósági nyilatkozatot” kell készíteniük, amely igazolja az elszámolás hiánytalanságát és pontosságát, a kontrollrendszerek megfelelő működését és az igazgatott kiadások szabályszerűségét. Ezt a nyilatkozatot, amelyhez mellékelni kell a független ellenőr véleményét is, február 1-jéig kell rendelkezésre bocsátani (amennyiben a kiadásokért több szerv felelős, február 15-ig összefoglaló jelentést is kell készíteni).

Elemzés

26. A vezetőség időben elkészített nyilatkozatára irányuló általános előírás hatékonyan javítaná a pénzügyi és igazgatási jelentés időszerezését és koherenciáját.

27. A Bizottság javaslatai azonban az adminisztratív eljárásokat nem egyszerűsítik. A javaslatok számos kérdést vetnek fel, ideértve a következőket:

- mekkorák lennének a jogszabályokban előírt eljárások költségei,
- mennyire lenne egyszerű a mezőgazdasági pénzügyi rendszereket (a javasolt 53a. cikk modellje) más kiadási kategóriákra alkalmazni,
- a javaslat összeegyeztethető-e a Bizottság azon kinyilvánított célkitűzésével, hogy a visszatérítések teljesítményalapú rendszerére álljanak át, továbbá
- a Bizottság hogyan használná fel a javasolt intézkedések alapján létrejött információkat.

Ezen túlmenően a javaslat átfogó előnyére nem tértek ki (lásd: 35. és 36. bekezdés).

A Bizottság és a tagállamok felelősségi köre

28. A költségvetési rendelet javasolt változtatásai között szerepel annak a korábbi meghatározásnak a törlése is, amely szerint a tagállamok szerepe „végrehajtási feladatok” végzése. A megosztott igazgatásban⁽¹⁾ a Bizottság felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni. Ezenbelül az 53a. cikk b) pontjában leírt tevékenységekre vonatkozóan határidőket kell meghatározni, és elő kell írni a Bizottság számára, hogy fogadjon el egy olyan határozatot, amely megállapítja az adott pénzügyi év terhére írható kiadások végleges összegét.

A mezőgazdasági adminisztratív eljárások alkalmazása más területeken

29. Az EU költségvetéséből származó mezőgazdasági kiadások az évek során kisebb hibaarányt mutattak, mint az operatív kiadások néhány egyéb területe. A mezőgazdasági kiadások és más területek közötti különbségek azonban igen megdöbbentőek. A közös agrárpolitika kiadásainak kedvezményezettjei jellemzően az előírt tevékenységet hajtják végre, a nemzeti hatóságok pedig a kifizetések előtt ellenőrzéseket végeznek; a kiadások kb. 70 %-át nem a költségek visszatérítése alapján, hanem objektív kritériumok – pl. az egységes támogatási rendszer kifizetéseire jogosult földek – alapján számolják ki.

30. Az olyan területekkel kapcsolatos kiadások esetében, mint pl. a strukturális alapok, oktatás és kultúra, bel- és igazságügyek, a támogatások kedvezményezettjei igen sokfélék, és olyan folyamatban lévő tevékenységekre kapnak uniós hozzájárulást, amelyek más forrásokból is társfinanszírozásban részesülnek. A kifizetések a költségek felmerülése előtt történnek, és az igényléseket a felmerülő támogatható költségeket igazoló nyilatkozatok alapján fogadják el.

31. A kifizetést kezelő szerv számviteli rendszere tehát nem közvetlenül tartja nyilván a kifizetésre való jogosultságot, hanem más szervek nyilatkozatai alapján közvetett nyilvántartást vezet. Ezenkívül például az infrastrukturális rendszeren, a kockázati-tőke-rendszeren és a képzési rendszeren végzett ellenőrzések időben és jellegüket tekintve sokfélék lehetnek.

32. A mezőgazdasági kifizetéseket szabályozó adminisztratív eljárások átvétele ezért nem feltétlenül lesz egyszerű. Sőt, azt sem lehet feltételezni, hogy a javasolt változtatás nyomán a költségvetés többi részében automatikusan megjelennek a mezőgazdasági kiadások jelenlegi rendszerének szembeötlő erősségei.

⁽¹⁾ A (39) preambulumbekkezdés, úgy tűnik, azt jelzi, hogy nem lesz előzetes értékelés azzal kapcsolatban, hogy a tagállamok kontrolljai kellőképpen garantálják-e az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, bár az 53a. cikk azt javasolja, hogy a Bizottságnak akkreditációs szerepe lehessen.

A javaslatok költsége

33. Az 53a. cikkben felvázolt struktúrák létrehozásának valószínűsíthető költségei nincsenek feltüntetve. Ha a javaslatokhoz hatásvizsgálatot is mellékeltek volna, könnyebben fel lehetett volna mérni az ilyen költségeket.

Összeegyeztethetőség a teljesítményalapú visszatérítési rendszerrel

34. Az ebben a cikkben tett javaslatok, úgy tűnik, nagymértékben törekednek arra, hogy a kedvezményezettekre háruló visszatéríthető költségekről pontosabb információk álljanak rendelkezésre. Abban az esetben, ha a kifizetési rendszerek változatlanok maradnak, ez valóban kívánatos lenne, a költségvetési rendelet bevezetője azonban „az elfogadott mutatók és célok meghatározásán nyugvó, teljesítményalapú rendszer irányába történő elmozdulást” irányoz elő. Ha ilyen rendszer kerülne bevezetésre, eltérő adminisztratív keretrendszer lenne helyénvaló.

Hogyan használja fel a Bizottság az információkat?

35. A Bizottság javaslata sokban hasonlít az egységes ellenőrzési modellről (és közösségi belsőkontroll-keretrendszerre irányuló javaslatról) szóló 2/2004. sz. számvevőszéki véleményben meghatározott elképzelésekre. Mindkettőben szerepel az egész költségvetést érintő kifizetések koordinált ellenőrzési rendszere, amely piramist alkotva a Bizottság szintjén nyújt átfogó bizonyosságot. Jóllehet a költségvetési rendelettervezetben tett javaslatok hozzájárulhatnak egy ilyen „bizonyosság-piramis” létrejöttéhez, a Bizottság javaslata nem mutatja be, hogyan fogja ezeket az információkat felhasználni annak a következtetésnek a levonásához, hogy a számlák pontosak, és minden kiadási kategória lényeges hibától mentes.

Ajánlás

36. A Számvevőszék azt javasolja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a Bizottság javaslatát a fentiek fényében vizsgálják meg. Hangsúlyozza, hogy a javaslatok a számviteli információk megbízhatósága, a kiadások jogszerűsége és szabályszerűsége, valamint a kiadási kategóriák kockázati profilja tekintetében összevonnák az intézményi struktúra és a bizonyosság kérdését. Lehetséges lenne például az egyes kiadási kategóriákra vonatkozóan annak elvárása nélkül kiadni vezetői teljességi nyilatkozatot, hogy mindegyik mögött azonos szervezeti intézkedések álljanak.

Kifizetések, visszafizetési intézkedések és közbeszerzés

37. A Számvevőszék nem fűz megjegyzést a költségvetési rendelettervezetben szereplő javaslatokhoz.

Vagyonkezelői számlák (61. cikk (4) bekezdése)

A Bizottság javaslata

38. A Bizottság azt javasolja, hogy a vagyonkezelői számlák megnyitása (a program vagy az intézkedés végrehajtásáért felelős engedélyezésre jogosult tisztviselő felelőssége alatt, a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjével egyetértésben) a Bizottság nevében történjen. Ezeket a számlákat az 53. cikk (1) bekezdése 2. pontjának c) és d) alpontjában felsorolt egyik szervezet kezeli; e szervezetek között a pénzeszközök végrehajtásával megbízott pénzügyintézetek, az Európai Beruházási Bank (EIB) és az Európai Beruházási Alap (EIF) szerepel.

Elemzés

39. A Számvevőszék korábban már ellenőrizte a Bizottság által kezelt vagyonkezelői számlákat (pl. 5/2009. sz. különjelentés). Az ellenőrzés alapján többek között azt a következtetést vont le, hogy a vagyonkezelői számlák létrehozására nem állapítottak meg egyértelmű szabályokat.

40. A Bizottság már évek óta használ vagyonkezelői számlákat, amikor olyan programokat és intézkedéseket hajt végre, mint a kockázatitőke-műveletek vagy a kkv-eknek nyújtott garanciák. Ez az új rendelkezés új vagyonkezelői számlák megnyitásához biztosítana jogalapot. Az új rendelkezés nem írja elő, hogy a program vagy intézkedés végrehajtásáért felelős engedélyezésre jogosult tisztviselő beleegyezést kapjon a Bizottság meglévő vagyonkezelői számláinak számviteléért felelős tisztviselőjétől, valamint használatukra és felügyeletükre sem kell szabályokat létrehozni.

Ajánlás

41. A Számvevőszék azt javasolja, hogy a Bizottság a végrehajtási szabályok szövegének véglegesítésekor vegye figyelembe a Számvevőszék 5/2009. sz. különjelentésének 30–32. bekezdésében olvasható megjegyzéseket.

Támogatások és pénzdíjak (108–120a. cikk)

42. A Bizottság számos javaslatot tesz a költség-visszatérítési rendszer kiigazítására (amely lehetővé tenné az átalányösszegek, átalányköltségek stb. további használatát). A költségvetési rendelet módosítására irányuló javaslatok azonban nem adnak elég magyarázatot arra, hogy hogyan is mozdulnak majd el a teljesítményalapú rendszer felé. Eltérés van tehát az indoklásban foglalt törekvés (amely szerint a cél „a támogatások rendszerének fokozatos átállítása a reálköltség-alapú (inputalapú) igazgatásról a teljesítményalapú (outputalapú) rendszerre a szakpolitikai célkitűzések jobb fókuszálása és az eljárás és doku-

mentációs követelmények – kedvezményezettek javát szolgáló – számottevő egyszerűsítése, valamint az átalányösszegű támogatások használatának elősegítése érdekében”) és a ténylegesen javasolt változtatások között. A pénzdíjakról szóló javaslatok a költség-visszatérítéstől való elmozdulást jelezhetik. Ha a Bizottság jelentős előrelépést akar tenni a visszatérítések teljesítményalapú rendszere felé, akkor ezzel a kérdéssel a végrehajtási szabályokban, illetve az ágazati jogszabályokban is foglalkoznia kell.

Pénzügyi eszközök (120b. és 120c. cikk)

A Bizottság javaslata

43. Ez az új cím a pénzügyi eszközök használatához biztosít jogi keretet. A Bizottság rendelkezései értelmében a pénzügyi eszközöket közvetlen irányítással vagy – a feladatok EIB-nek, EIF-nek vagy más pénzügyi intézményeknek történő átruházásával – közvetett irányítással hajthatja végre. Korábban a pénzügyi eszközöket a standard támogatási intézkedések alóli kivételeknek tekintették.

Elemzés

44. A Bizottság által kifejtett okokból helyénvaló a pénzügyi eszközök felhasználásáról külön jogalapot beilleszteni a költségvetési rendeletbe. A Számvevőszék azonban megjegyzi, hogy a költségvetési rendelet javasolt kiegészítése által biztosított új iránymutatás a tulajdoni helyzet kérdésével nem foglalkozik: nem egyértelmű, hogy a Bizottság azt várja-e, hogy az Európai Unió mérlegében, a nemzetközileg elismert számviteli standardok szerint, minden pénzügyi eszköz nyilván legyen tartva⁽¹⁾. (Lásd még: 46. és 92. bekezdés.)

45. A Számvevőszék már korábban ellenőrizte, hogy a Bizottság, az EIB, az EIF és az egyéb pénzügyi közvetítők hogyan kezelik a különböző pénzügyi eszközöket (pl. 1/2009. sz. különjelentés, 2008-as éves jelentés). A Számvevőszék többek között arra a következtetésre jutott, hogy a pénzügyi eszközöknek a Bizottság, illetve a kezeléssel megbízott pénzügyi közvetítők általi felhasználására irányuló monitoring bizonyos esetekben nem volt megfelelő.

46. A Bizottság a pénzügyi eszközöket szélesebb körben kívánja használni. Ennek érdekében használatukat felügyelni kell, és be kell fektetnie a személyzet képzésébe a felmerülő kockázatok kezelése témájában⁽²⁾. Arról is kezeskednie kell, hogy a személyzet tisztában legyen az átláthatóság szükségességével (ideértve a nemzetközileg elfogadott számviteli standardoknak megfelelő közzétételt is).

⁽¹⁾ A javaslatok e szempontjáról szóló bizottsági technikai adatlapon említett pénzügyi eszközök jelenleg nem szerepelnek a mérlegben.

⁽²⁾ A Számvevőszék megjegyzi, hogy az ügynökségek szintén használták a pénzügyi eszközöket.

Ajánlás

47. A Számvevőszék azt javasolja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a Bizottságtól kérjen további pontosabb értelmezést a pénzügyi eszközök tulajdoni helyzetéről, valamint arról, hogy miként várja el a pénzügyi eszközök elszámolását és jelentését az EU pénzügyi kimutatásaiban. A Számvevőszék továbbá azt javasolja a Bizottságnak, hogy a végrehajtási szabályokban szerepeltessen megfelelő irányelveket a pénzügyi eszközök felhasználásának monitoringjáról, ideértve a közvetlen igazgatással végrehajtottakat is. A Bizottságnak ezenkívül meg kell erősítenie személyzeti kapacitását is annak érdekében, hogy viszonylag bonyolult pénzügyi eszközöket is tudjon működtetni.

Külső ellenőrzés (129., 140. és 143–144a. cikk)

48. A Bizottság több olyan javaslatot is tesz, amely releváns a Számvevőszék éves jelentése (129., 143. és 144a. cikk) és különjelentései (144. cikk) szempontjából. A Bizottság (mint a Számvevőszék által ellenőrzött legfőbb szerv) nem konzultált a Számvevőszékkel (mint a Bizottság külső ellenőrével), mielőtt változtatásokat javasolt a számvevőszéki ellenőrzésekre irányuló intézkedésekre vonatkozóan.

Az éves jelentés

A Bizottság javaslata

49. A Bizottság a következőket javasolja (a 143. cikk kisebb ártrendezésén kívül):

- rövidebb határidők meghatározása az éves jelentésben várhatóan megjelenő észrevételek, azaz az éves jelentés fejezettervezetei átküldésére. A mostani június 30-a helyett a Bizottságnak történő átküldés határideje június 15-e, a többi intézménynek és szervnek pedig június 1-je lenne (143. cikk (1) bekezdése),
- rövidebb határidők meghatározása a Bizottságon kívüli más intézmények és egyéb szervek előzetes beszámolóikhoz fűzött észrevételekre (129. cikk (1) bekezdése),
- nyilatkozat arról, hogy a Számvevőszék észrevételeire vonatkozóan kontradiktórius eljárást kell végezni (143. cikk (1) bekezdése és 143. cikk (2) bekezdése),
- az intézmények válaszainak közzétételére irányuló intézkedések átszövegezése (143. cikk (4) bekezdése),
- azon intézkedések átdolgozása, amelyek szerint a Bizottság kikéri az egyes tagállamok véleményét a Számvevőszék rájuk

vonatkozó észrevételeiről (143. cikk (6) bekezdése), ideértve a tagállamok válaszadási idejének meghosszabbítását is,

- új rendelkezés, amely felkéri a Számvevőszéket, hogy az éves jelentés szempontjából releváns előzetes megállapításokat legkésőbb a megállapításokkal érintett évet követő év június 1-jéig küldje meg, és amely az érintett intézménynek, szervnek vagy tagállamnak két és fél hónapot ad ahhoz, hogy tájékoztassa a Számvevőszéket bármely, a szóban forgó előzetes megállapításokhoz hozzáfűzni kívánt megjegyzéséről (144a. cikk).

Elemzés

50. A Számvevőszék nem fűz megjegyzést a 143. cikk (4) és (6) bekezdéséhez javasolt változtatásokhoz.

51. A javaslat, amely szerint a 143. cikk (1) és (2) bekezdésébe a kontradiktórius eljárásra való hivatkozást kell beilleszteni, felesleges.

52. A Számvevőszék nem tartja indokoltnak a 143. cikk (1) bekezdésében javasolt ütemtervbeli változtatásokat. Ezek a változtatások hivatalosan jelentősen csökkentenék azt az időt, amely az észrevételek elkészítésére a Számvevőszék rendelkezésére áll. A Számvevőszék továbbá megjegyzi, hogy a Bizottság annak a dátumnak az előrehozatalát nem javasolta, amikor be kell mutatnia az előzetes (128. cikk) és a végleges beszámolókat (129. cikk).

53. A javasolt ütemterv a Bizottság főigazgatóinak éves tevékenységi jelentéseit és az ezeket összefogó „összefoglaló jelentést” illetően különösen meglepő. A Számvevőszék éves jelentéseiben megjegyzéseket fűz ezekhez a dokumentumokhoz. A költségvetési rendelet 60. cikkének (8) bekezdése előírja, hogy ezek június 15-én álljanak rendelkezésre. A Számvevőszék ezért köteles jelentéstervezetét ugyanazon a napon elküldeni, amikor a Bizottságnak el kell küldenie a belsőkontroll-rendszer működéséről szóló összefoglaló jelentését.

54. A Számvevőszék elismeri, hogy valamennyi anyagot célszerű mihamarabb a Bizottság és az egyéb intézmények rendelkezésére bocsátani, és ezért a gyakorlatban, amikor csak lehet, a költségvetési rendeletben meghatározott hivatalos megküldési határidő előtt küldi meg őket. Azt javasolja, hogy legjobb lenne változatlanul hagyni a hivatalos határidőket, és továbbra is az együttműködésre hagyatkozni.

55. Amennyiben a Parlament és a Tanács azonban úgy véli, hogy bizonyos határidőket előre kell hozni, a Számvevőszék szerint ugyanerre a megközelítésre lenne szükség a bizottsági határidőkkel kapcsolatban is.

56. Ebben az esetben különösen célszerű lenne, ha átgondolnák a Bizottság és a többi intézmény által a Számvevőszék éves jelentéstervezetére (észrevételek) adott válaszok beérkezésének határidejét is. A 143. cikk (1) bekezdése ezt október 15-ében határozza meg. Ha az intézmények csak ilyen későn bocsátanak rendelkezésre a végleges lefordított válaszokat, az éves jelentést nem lehetne időben közzétenni. Ahhoz, hogy a jelenlegi ütemtervet be lehessen tartani – azaz az éves jelentést a költségvetési hatóságnak november elején be lehessen nyújtani –, a lefordított válaszoknak a Számvevőszékhez legkésőbb szeptember 30-án be kell érkezniük.

57. A javasolt új 144a. cikket is felül kell vizsgálni a Számvevőszék éves jelentésének összeállítását érintő korlátozások fényében.

58. A Számvevőszéknek jelentést kell tennie az adott pénzügyi év valamennyi kiadásáról. Ameddig a Bizottság nem rögzítette az összes kiadást, nem tudja teljesíteni a helyszíni ellenőrzések programját⁽¹⁾. Ilyen körülmények között az ellenőrzési eredmények közlése elkerülhetetlenül nyomás alá helyez minden érintett felet. A megoldáshoz együttműködésre, kommunikációra és megbeszélésekre van szükség.

59. Rendszerint három olyan alkalom adódik, amikor az ellenőrzött félnek lehetősége nyílik reagálni a Számvevőszék megállapításaira:

- a) a helyszíni ellenőrzések során (amelyek után számos kedvezményezett/tagállam úgy dönt, hogy további dokumentációt nyújt be);
- b) az előzetes megállapítások útján (amelyet a helyszíni ellenőrzések és a további információk beérkezése után küldenek meg);
- c) a jelentéstervezet („észrevételek”) Bizottságnak történő átküldése után. Jelenleg minden jelentéstervezet kapcsán személyes találkozóra kerül sor a Bizottsággal, hogy megvitassák a válasz tervezetét.

60. Az előzetes megállapítások jegyzéke inkább a Számvevőszék belső eljárásainak a része, semmint a Számvevőszék vagy egyik kamarája által elfogadott dokumentum⁽²⁾. A Számvevőszék véleménye szerint ezért elméletileg nem indokolt a költségvetési rendeletbe olyan rendelkezést beilleszteni, mint amilyen a 144a. cikk.

⁽¹⁾ Még most is az a gyakorlat, hogy a kifizetések év végére összpontosulnak. 2009-ben például a Bizottság az Európai Szociális Alap kiadásainak 33 %-át decemberben jegyezte fel.

⁽²⁾ A jelenlegi rendelkezések a Kapcsolattartó Bizottság – amely az Európai Unió főbb ellenőrzési intézményeinek vezetőiből áll, ideértve a Számvevőszék elnökét is – keretén belül folytatott megbeszélések tükrözik (összhangban a Szerződés előírásával, amely szerint „a Számvevőszék és a nemzeti ellenőrző szervek függetlenségük megőrzése mellett a bizalom szellemében együttműködnek”). A Számvevőszék a DAS-szal kapcsolatos észrevételei tekintetében négy héten, vagy ha lehetséges hosszabb időn belül, törekszik válaszra. A Számvevőszék készen állna kötelezettséget vállalni aziránt, hogy az éves jelentéssel kapcsolatos előzetes megállapításokat a javasolt 144a. cikknek megfelelően június 1-jéig megküldje.

61. Ezenkívül jelentős gyakorlati kifogásokat lehet felhozni a Bizottság javaslata ellen.

- Valószínűleg adódnak olyan alkalmak, amikor célszerű lehet az észrevételek megerősítése (például amikor az információk későn érkeznek be az egyik kedvezményezettől).
- A két és fél hónapos időszak, amelyet a 144a. cikk (2) bekezdése az előzetes megállapításokra adott válaszokra előír (ez egészen augusztus közepéig is eltarthat) feleslegesen hosszú, és mint ahogy az 59. bekezdésben szerepel, nem felel meg a jelenlegi előírásoknak. Ezzel lehetetlenné válna a költségvetési rendelet előírása szerint november 15-éig elkészíteni az éves jelentést.
- A javaslat következtelen a jelenlegi 143. cikk (2) bekezdésével, illetve a javasolt 143. cikk (1) bekezdésével is. A Számvevőszék észrevételretervezeteinek (amelyeket júniusban kell megküldeni) az előzetes megállapításokra adott válaszokat is tükröznie kell (amely a javasolt 144a. cikk értelmében augusztus közepéig tarthat).

62. Amennyiben az előzetes megállapítások felhasználásának szabályozására kerül sor, az lenne a prioritás, hogy a Bizottság számára jogilag kötelező legyen a legfeljebb hat héten belüli válaszadás.

Ajánlás

63. A Számvevőszék a következőket ajánlja a Parlamentnek és a Tanácsnak:

- ne végezzék el a 143. cikk (1) bekezdésében javasolt változtatásokat,
- ne illesszék be a költségvetési rendeletbe a 143. cikk (2) bekezdéséhez javasolt új szöveget,
- ne illesszék be a költségvetési rendeletbe a javasolt új 144a. cikket.

Különjelentések

A Bizottság javaslata

64. A Bizottság a következőket javasolja:

- a 144. cikkben hivatkozni kell a kontradiktórius eljárásra,
- a 144. cikk (1) bekezdésének szövegében apróbb szövegezési változtatásokra van szükség,
- új bekezdést kell beilleszteni a Számvevőszék különjelentései bemutatásának szabályozásáról.

Elemzés

65. A Számvevőszék a kontradiktórius eljárásra való hivatkozást feleslegesnek tartja, mint ahogy az éves jelentés esetében is.

66. Az állítólagosan pontosító változtatások közül a második homályos. A szándék feltételezhetően az, hogy a Számvevőszéknek az érintett válaszok beérkezésétől számított egy hónapon belül el kelljen fogadnia a különjelentés végleges változatát. A Számvevőszék gyakorlata mindenesetre az, hogy a különjelentéseket közvetlenül az után fogadja el, hogy megkapta az érintett intézmény válaszainak végleges változatát. A Számvevőszék úgy véli, hogy a költségvetési rendelet jelenlegi felülvizsgálata jó alkalom arra, hogy eltöröljék a 144. cikkből ezt a felesleges albekezdést.

67. A 144. cikk (1) bekezdésének javasolt utolsó albekezdése feleslegesen korlátozná a Számvevőszéket abban, hogy az olvasók számára a lehető leghasznosabb módon készítse el különjelentéseit. A Számvevőszék folyamatosan felülvizsgálja jelentéseinek bemutatását, és már jelenleg is nagyobb jelentőséget tulajdonít az ellenőrzött fél válaszainak, mint a legfőbb ellenőrzési intézmények többsége. A Számvevőszék úgy látja, hogy a legtöbb nemzeti ellenőrzési szerv felkéri az ellenőrzött felet, hogy észrevételezze jelentéstervezetét, majd az észrevételeket a jelentés szövegén belül összefoglalja. Ha változtatásokat kell eszközölni, a Számvevőszék a bemutatás e módját részesíti előnyben.

Ajánlás

68. A Számvevőszék azt javasolja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy ne fogadja el a 144. cikk fent említett változtatásait, és mérlegelje a 144. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének elhagyását.

A külső ellenőrzés további kérdései

69. A jelenlegi költségvetési rendelet 140. cikke (2) bekezdésének harmadik mondata három szempontból is eltér a Szerződés szövegétől: a Szerződés „kapcsolatot tartva” kifejezése helyébe az „egyetértésben” kifejezés lép; a költségvetési rendelet „ellenőrzési szervek” helyett „ellenőrzési intézményeket” említ, és a „nemzeti szervezeti egységek” „illetékesek”, nem pedig „hatáskörrel rendelkezők”. A Számvevőszék azt javasolja, hogy ezt a szakaszt igazítsák a Szerződés terminológiájához.

Európai vagyonkezelői alapok (164. cikk)

A Bizottság javaslata

70. A költségvetési rendelet tervezete új 164. cikket tartalmaz, amely alapot teremt európai vagyonkezelői alapok lehetséges létrehozásához. Ezek a Világbank és az Egyesült Nemzetek Szervezete által létrehozott vagyonkezelői alapok működésének mintáját követnék. Lehetővé tennék a Bizottság

számára, hogy a más donoroktól (valamint az EU költségvetéséből) származó alapokat összegyűjtve kezelje. A Bizottság azt javasolja, hogy ezeket az alapokat külön bankszámlán tartsák, és 7 %-os igazgatási díjat számoljanak fel.

Elemzés

71. Az, hogy a Bizottság a jövőben kezeljen-e vagyonkezelői alapokat, olyan politikai kérdés, amellyel kapcsolatban a Számvevőszék nem kíván állást foglalni. A Számvevőszék azonban felhívja a Parlament és a Tanács figyelmét a javaslattal felmerülő adminisztratív, költségbeli, elszámoltathatósági és ellenőrzési kérdésekre.

Adminisztratív kérdések

72. Míg a hozzájárulások fogadásához külön bankszámlaszám nyitása szükséges, amelyen az összegek felhasználásukig tarthatók, az adományozások felhasználása érdekében azonban más intézkedésekre is szükség van. A Haitiben történt földrengésre reagáló vagyonkezelői alap például Haitiben helyi valuta-költségeket vetne fel, szerte a karibi régióban különféle valutákban szerezne be árukat és szolgáltatásokat, valamint az Unión belül és annak szomszédságából venne igénybe árukat és logisztikai szolgáltatásokat. Ehhez arra lenne szükség, hogy a vagyonkezelői alapok tranzakciói több bankszámlán történjenek, és ezekkel több külképviselet és alkalmazott foglalkozzon.

73. A vagyonkezelői alapok számvitele ezért összetett tevékenység lenne, amely szervesen kapcsolódna a többi számviteli tevékenységhez. Ez az összetettség nem jelenik meg a Bizottság „külön bankszámlákról” szóló szövegtervezetében.

Költségek

74. A költségvetési rendelet tervezete lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy a vagyonkezelői alap kezeléséért a hozzájárulások 7 %-át igazgatási díjként felszámolja. A Számvevőszék úgy véli, hogy ez a számadat (amely a Bizottság és az ENSZ közötti Pénzügyi és Igazgatási Keretmegállapodás értelmében is használatos) inkább a többi költségvetési területen megengedett legmagasabb általános igazgatási költségeket tükrözi, nem pedig a vagyonkezelői alap működtetéséből adódó valószínűsíthető többletköltségek összegét.

75. A javaslat egyik sajátossága, hogy a Bizottság, amely maga is donor lenne, igazgatási díjat tudna felszámolni az alaphoz történő saját hozzájárulásának kezeléséért. A magyarázó adatlap a külön bankszámlát „költségvetésen kívülinek” definiálja, ami azt sugallja, hogy a Bizottság a vagyonkezelői alapba történő átutalásokat költségvetési kiadásként kívánja kezelni. Nem egyértelmű, hogy a Bizottság jogszerűen számít-e fel igazgatási díjat saját alapjai kezeléséért, illetve az sem, hogy a 7 %-os igazgatási költség indokolt-e a valószínűleg felmerülő költségek viszonylatában.

Elszámoltathatóság és ellenőrzési intézkedések

76. A végrehajtási szabályok tervezete (231a. cikk) azt állítja, hogy a vagyongazdálkodási alapot a Bizottság éves beszámolóiba kell foglalni, és a zárszámadási eljárás keretén belül a költségvetési hatóságnak éves beszámolót kell bemutatni. Minden egyes vagyongazdálkodási alapon legalább három ellenőrzést kell elvégezni: a belső ellenőrzési szolgáltatást, a Számvevőszékét és a „független külső ellenőrt”.

77. A fenti intézkedéseket össze lehet hasonlítani a vagyongazdálkodási alapok vezetőinek intézkedéseivel. Ezek jellemzően a vagyongazdálkodási alapok összevont kimutatásának elkészítésére vonatkoznak, ezzel kapcsolatban pedig összesen egy ellenőrzésre kerül sor. Ez az összevonás jelentősen csökkenti az ellenőrzési költségeket. A Világbank esetében azok a donorok, amelyek az egyes vagyongazdálkodási alapokról külön garanciát is szeretnének, az irányító szerv külső ellenőre által elvégzendő ellenőrzést szerveznek, de az ellenőr számára az ellenőrzés többletköltségeinek fedezésére külön díjat kell fizetniük.

Ajánlás

78. A Számvevőszék azt javasolja, hogy a Parlament és a Tanács a Bizottság javaslatának figyelembevételkor kezelje kellő jelentőséggel a fent említett elképzeléseket, és ha támogatja az európai vagyongazdálkodási alap létrehozásának javaslatát, vegye fontolórára, hogy milyen megbízható, mégis költséghatékony intézkedéseket lehetne kidolgozni.

Költségvetésirendelet-minta a köz- és magánszféra közötti partnerségek számára (185a. cikk)

A Bizottság javaslata

79. A költségvetési rendelet tervezete új 185a. cikket tartalmaz, amely alapként szolgál a köz- és magánszféra közötti partnerség fogalmának egyértelmű bevezetéséhez, valamint végrehajtásukkal külön köz- és magánszféra közötti partnerségre létrehozott szervet bíz meg. A bizottsági javaslat előírja, hogy a Bizottság fogadjon el egy egyszerűsített költségvetésirendelet-mintát, amely rögzítené a hatékony és eredményes pénzkezelés biztosításához szükséges alapelveket. Ezek az alapelvek, amelyeket elsősorban a költségvetési rendelet tervezetének 53b. cikke ösztönzött, szerepelnének az alap jogi aktussal létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező olyan szervek által elfogadandó pénzügyi szabályokban, amelyeket az 53. cikk (1) bekezdése 2. pontjának e) alpontja értelmében az adott köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbíztak.

Elemzés

80. A köz- és magánszféra közötti partnerségek alapvetően a hosszú távú, nagy értéket képviselő és gyakran igen összetett jogi megállapodások közé tartoznak. A Bizottság technikai adatlapja szerint a partnerek a jelenlegi költségvetési rendelet rendelkezéseit nem tartják megfelelőnek. Emiatt (és ezt további elemzéssel alátámasztva) a Bizottság úgy vélte, hogy a köz- és

magánszféra közötti partnerségek végrehajtásához a jelenlegi opciókat ki kell egészíteni egy olyan opcióval, amely szerint a végrehajtással a köz- és magánszféra közötti partnerséggel létrehozott külön szervet bíznak meg.

81. Annak eldöntése, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával külön szervet bízzanak-e meg, olyan politikai kérdés, amellyel kapcsolatban a Számvevőszék nem kíván állást foglalni. A külön szerveknek létrehozandó „egyszerűsített költségvetésirendelet-mintáról” szóló rendelkezések kérdése nem igényel konzultációt a Számvevőszékkel. A Számvevőszék fontosnak tartja, hogy a dokumentum semmiképpen ne korlátozza a Számvevőszék az uniós pénzeszközök ellenőrzésére vonatkozó hatáskörében.

Ajánlások

82. A Számvevőszék azt javasolja, hogy ennek a cikknek a második mondata egészüljön ki „az Európai Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően” szöveggel.

Épületek vásárlásának finanszírozása (179. cikk (3) bekezdése b) pontja)

83. A Számvevőszék nem fűz megjegyzést ehhez a javaslathoz.

Záró rendelkezések

84. A Számvevőszék nem fűz megjegyzést a Bizottság eljárással kapcsolatos javaslatához.

Kérdések, amelyek a Bizottság indokolásában nem kerültek előtérbe

85. A Számvevőszék felhívja a Parlament és a Tanács figyelmét négy olyan kérdésre, amelyről a Bizottság indoklásában nem tett említést: az előfinanszírozási kifizetések elszámolása (81. cikk), a számvitelért felelős tisztviselő felelősségi köre (123. cikk), az ügynökségek ellenőrzése (185. cikk (4) bekezdése) és a költségvetési rendeletből adódó túl sok jelentéstartalmú kötelezettség.

Az előfinanszírozás elszámolása (81. cikk)

A Bizottság javaslata

86. Az utóbbi években a költségvetés néhány részében igen nagymértékű elszámolatlan előfinanszírozás jelent meg. A Bizottság javaslata reagál a problémára.

Elemzés

87. A Bizottság többek között a 81. cikkhez új (4) bekezdés hozzáadását javasolja, amely előírná a felelős engedélyezésre jogosult tisztviselőnek, hogy „rendszeresen” számolja el az előfinanszírozást, nem említi azonban az elszámolás gyakoriságát. Nem egyértelmű, hogy a javasolt változás megvalósítja-e a kijelölt célt.

Ajánlás

88. A Számvevőszék azt javasolja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy mérlegelje ennek a rendelkezésnek a megerősítését, például utaljanak arra, hogy célszerű lenne az elszámolatlan tételek túlzott felhalmozódását elkerülni, illetve mindössze egyetlen előfinanszírozási kifizetést tegyenek lehetővé.

89. A Számvevőszék rámutat: a Bizottságnak lehetőséget kell adni ahhoz, hogy a nagymértékű elszámolatlan előfinanszírozás problémáját még a költségvetési rendelet módosítása előtt tudja orvosolni. A Számvevőszék azt javasolja, hogy a Bizottság tűzzön ki egy célt az elszámolatlan előfinanszírozás szintjének csökkentésére, és az éves tevékenységi jelentéseken keresztül kísérelje figyelemmel az előrehaladást.

A beszámolókat bemutató és a könyvvizetés (VII. cím)

A Bizottság javaslata

90. A Bizottság javaslatai egyszerűsítik és lerövidítik a beszámolókat bemutatóról szóló szöveget. Némileg változik a pénzügyi információk különböző csoportjainak bemutatásával kapcsolatos dátum.

Elemzés

91. A Számvevőszék örömmel látja a címhez tartozó jelenlegi szöveg egyszerűsítését. Véleménye szerint azonban célszerű lenne megragadni ezt az alkalmat arra, hogy egyben tisztázásra kerüljön a Bizottság beszámolóit illetően a Bizottság számviteleért felelős tisztviselőjének a beszámolókat megfelelő elkészítésével kapcsolatos felelősségi köre is. Nem az lenne a cél, hogy jelentős változás történjen, hiszen a gyakorlatban a beszámolókat minden lényeges szempontból a Nemzetközi Költségvetési Számviteli Standardok szerint készítik. Még azonban nem kellően egyértelmű a helyzet.

92. A Számvevőszék a 123. cikk módosítását javasolja, és ily módon annak kimondását, hogy a beszámolókat a „közszektorra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott számviteli előírásokkal” összhangban kell összeállítani (a 133. cikk szövegének átvételével), lehetővé téve ugyanakkor a számvitelért felelős tisztviselőnek, hogy megbízható és valós érvekkel mindezt felülbírálja. A számvitelért felelős tisztviselőnek tehát csak akkor nyílna lehetősége a standardoktól eltérően eljárni, ha a megbízható és valós kép érdekében erre szükség van. Ezután ki kell fejtenie, hogy ez történt, és be kell mutatnia (a beszámolókhöz fűzött megjegyzésekben), hogy a standardok követése esetén mennyiben lennének mások a pénzügyi beszámolókat.

Ajánlás

93. A Számvevőszék azt javasolja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a költségvetési rendelet ezen részére irányuló

bizottsági javaslat mérlegelésekor vegye figyelembe a fent említett sorokra vonatkozó pontosítás beillesztésének lehetőségét.

A Szerződés értelmében létrehozott ügynökségek és egyéb szervek pénzügyi szabályzatai (185. cikk (4) bekezdése)

A Bizottság javaslata

94. A Bizottság a 185. cikkhez új (4) bekezdést javasolt, amely az uniós ügynökségek ellenőrzésével foglalkozik. Eszerint a Számvevőszék ügynökségekről szóló különálló éves jelentései az egyes ügynökségek által kijelölt külső, magánszektorbeli könyvvizsgáló által végzett ellenőrzésre támaszkodnak. A javaslat pontos célja azonban nem egyértelmű: az első mondat a bevételek és kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét említi, míg a második a beszámolókat.

Elemzés

95. A Bizottság javaslata megfelelő alapot nyújthat az ügynökségek ellenőrzési keretének javításához. A magánszektorban működő ellenőröket azért alkalmazzák, hogy a beszámolókat megbízhatóságáról véleményt alkossanak. A Számvevőszék egyetért a Bizottsággal abban, hogy meg kell tudnia bízni egy független, megfelelően kijelölt, magánszektorban működő ellenőrnek az ügynökségi beszámolókat megbízhatóságáról alkotott véleményében.

96. A jogszerűséggel és szabályszerűséggel kapcsolatban azonban a kérdés már valamennyivel bonyolultabb, ugyanis az uniós jogszabályokban lefektetett előírások eltávolodnak a magánszektorban működő ellenőröknek a hagyományos ellenőrzési munkájától. A Számvevőszék véleménye szerint a legmegfelelőbb folyamat az lenne, hogy a kijelölt külső ellenőr számára elő kell írni, hogy a közbeszerzési és toborzási kérdésekben „megegyezés szerinti eljárásokat” alkalmazzon, míg ő választaná ki a közbeszerzési és toborzási folyamatokból a „megegyezés” szerinti mintát, és ezen „megegyezés szerinti” tesztet végezze el. A Számvevőszék a teszt eredményei alapján saját véleményét alkotná az ügynökség beszámolóinak jogszerűségéről és szabályszerűségéről.

97. A Számvevőszék ezért azt javasolja, hogy részt vehessen a magánszektorban működő ellenőrök kiválasztásában, tulajdonjoga legyen az ellenőrzési munkadokumentumok felett, és ő lehessen a végső döntési helyzetben ahhoz, hogy – amennyiben szükségesnek tarja – megváljon a külső ellenőr szolgáltatásaitól. Mivel az ellenőrzési vélemény a Számvevőszék véleménye, és az is maradna, a Számvevőszéknek teljes irányítása alatt kell tartania minden kiszervezett ellenőrzési munkát.

98. Az ily módon felülvizsgált javaslat lehetővé tenné a Számvevőszék számára, hogy a ügynökségek és szervek növekvő száma mellett továbbra is költséghatékonyan folytassa megbízatását.

Ajánlás

99. A Számvevőszék a Bizottság javaslatának elfogadását javasolja, a következő változtatások mellett:

- a) Ahhoz, hogy egy adott ügynökség magánszektorban működő ellenőrt nevezhessen ki, szükségessé kell tenni a Számvevőszék előzetes jóváhagyását. A Számvevőszéknek meg kell győződnie róla, hogy megfelelő pályáztatási folyamat zajlott le, a kiválasztott ellenőrzési cég kellőképpen kompetens és független, és a javasolt ellenőrzési díj ésszerű. A Számvevőszék kikötné, hogy olyan standard szerződés lépjen életbe, amely tartalmazza a kiadások jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozó, megegyezés szerinti eljárásokkal kapcsolatos záradékokat.
- b) A Számvevőszék nem kötelezhető arra, hogy teljes egészében mások munkájára támaszkodjon. Meg kell adni számára a lehetőséget ahhoz, hogy bármilyen, a véleménye kialakításához szükségesnek vélt ellenőrzési eljárást lebonyolíthasson. Ezenkívül a „támaszkodik” szó helyett „támaszkodhat” szót kell használni, hogy a Számvevőszék alkalmazhassa a költségvetési rendeletben előírt mérlegelési jogkörét. A szó jogi értelmezésének úgy kell lehetővé tennie a Számvevőszék számára, hogy mások munkájára támaszkodjon, hogy közben erre ne legyen kötelezve.
- c) A magánszektorban működő ellenőr megbízatásához tartozik az is, hogy megossza a Számvevőszékkel vélemé-

nyét a megbízhatóságról, valamint hogy a jogszerűséget és szabályszerűséget illetően elvégezze a megegyezés szerinti eljárásokat. Javasoljuk a szöveg apróbb módosítását annak érdekében, hogy a javasolt megbízatást is tükrözze.

100. Ezeken a pontokon túl a Számvevőszék apróbb kiegészítést javasol a 185. cikk (1) bekezdéséhez annak biztosítására, hogy az ügynökségek és egyéb szervezetek költségvetésirendelet-mintájának elfogadása előtt továbbra is sor kerüljön a Számvevőszékkel történő konzultációra.

Jelentéstételi követelmények

101. A költségvetési rendelet előírja, hogy a Bizottságnak számos jelentést kell tennie. Ezek a nemzetközi előírásoknak megfelelően az éves pénzügyi kimutatások és a költségvetés végrehajtásáról szóló jelentések (121. cikk). A költségvetési rendelet egyéb jelentéstételi kötelezettséget is előír, mint pl. az engedélyezésre jogosult tisztviselő éves tevékenységi jelentése (60. cikk (7) bekezdése), illetve a költségvetési és pénzgzdálkodásról szóló jelentés (122. cikk). A Szerződés jelenleg az uniós pénzügyekről szóló éves értékelő jelentés elkészítését is előírja (EUMSz. 318. cikke).

102. Anélkül, hogy kétségbe vonná ezeknek a jelentéseknek az értékét, a Számvevőszék azt javasolja, hogy az Európai Parlament és a Tanács kérje fel a Bizottságot, hogy a felhasználók igényének fényében vegye fontolóra a jelentések egyszerűsítésének és konszolidálásának lehetőségét.

Ezt a véleményt a Számvevőszék a 2010. október 21-i ülésén, Luxembourgban fogadta el.

a Számvevőszék nevében

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
elnök

MELLÉKLET

A Bizottság módosított szövege	A Számvevőszék javaslata
<p style="text-align: center;">10. cikk</p> <p style="text-align: center;">A címzett bevételek átvitelének szabályai</p> <p>A fel nem használt bevételek és a december 31-én rendelkezésre álló, a 18. cikkben említett címzett bevételekből felmerülő előirányzatok átvitelre kerülnek a következők szerint:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a külső címzett bevételeket automatikusan át kell vinni, és teljes mértékben fel kell használni az adott programhoz vagy fellépéshez kapcsolódó műveletek lezárásáig. A program vagy fellépés utolsó évében kapott külső címzett bevételek felhasználhatók a következő program vagy fellépés első évében, — a belső címzett bevételeket csak egy évre lehet átvinni, kivéve, ha az alkalmazandó alap jogi aktus másként rendelkezik, vagy megfelelően indokolt rendkívüli körülmények állnak fenn. Először a rendelkezésre álló vonatkozó előirányzatokat kell felhasználni. 	<p style="text-align: center;">10. cikk</p> <p style="text-align: center;">A címzett bevételek átvitelének szabályai</p> <p>A fel nem használt bevételek és a december 31-én rendelkezésre álló, a 18. cikkben említett címzett bevételekből felmerülő előirányzatok átvitelre kerülnek a következők szerint:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a külső címzett bevételeket automatikusan át kell vinni, és teljes mértékben fel kell használni az adott programhoz vagy fellépéshez kapcsolódó műveletek lezárásáig. A program vagy fellépés utolsó évében kapott külső címzett bevételek felhasználhatók a következő program vagy fellépés első évében. — a belső címzett bevételeket csak egy évre lehet átvinni, kivéve, ha az alkalmazandó alap jogi aktus másként rendelkezik, vagy megfelelően indokolt rendkívüli körülmények állnak fenn. Először a rendelkezésre álló vonatkozó előirányzatokat kell felhasználni.
<p style="text-align: center;">81. cikk</p> <p style="text-align: center;">A kifizetések típusai</p> <p>[...]</p> <p>4. Az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő rendszeresen elszámolja az előfinanszírozási kifizetéseket. Ennek érdekében a szerződések, támogatásról szóló határozatok és megállapodások, valamint az 53. cikk első bekezdése (2) pontjának a)–h) alpontjában említett szervezetekre és személyekre végrehajtási feladatokat ruházó hatáskör-átruházási megállapodások megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak.</p>	<p style="text-align: center;">81. cikk</p> <p style="text-align: center;">A kifizetések típusai</p> <p>[...]</p> <p>4. Az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő <u>oly módon és olyan gyakorisággal számolja el rendszeresen elszámolja</u> az előfinanszírozási kifizetéseket, <u>hogy elkerülje az elszámolatlan előfinanszírozás felhalmozódását</u>. Ennek érdekében a szerződések, támogatásról szóló határozatok és megállapodások, valamint az 53. cikk első bekezdése (2) pontjának a)–h) alpontjában említett szervezetekre és személyekre végrehajtási feladatokat ruházó hatáskör-átruházási megállapodások megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak.</p>
<p style="text-align: center;">123. cikk</p> <p style="text-align: center;">A beszámolókra vonatkozó szabályok</p> <p>A 121. cikkben említett pénzügyi beszámolók megfelelnek a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője által elfogadott uniós számviteli szabályoknak, megbízható és valós képet adnak az eszközökről és forrásokról, a ráfordításokról, bevételekről és a cash-flow-ról.</p> <p>A 121. cikkben említett költségvetési számlák megfelelnek az e rendeletben rögzített költségvetési alapelveknek. Megbízható és valós képet nyújtanak a költségvetési bevételi és kiadási műveletekről.</p>	<p style="text-align: center;">123. cikk</p> <p style="text-align: center;">A beszámolókra vonatkozó szabályok</p> <p><u>A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője olyan szabályokat fogad el, amelyek érvényre juttatják a magánszektorra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott számviteli standardokat. A számvitelért felelős tisztviselő ezektől azonban eltérhet, amennyiben szükségesnek tartja, annak érdekében, hogy megbízható és valós képet adjon az eszközökről és forrásokról, a ráfordításokról, a bevételekről és a cash-flow-ról. Amennyiben a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője eltér a standardoktól, ezt nyilvánosságra kell hoznia, és a pénzügyi kimutatásokhoz fűzött megjegyzésekben számszerűsítíenie kell a hatást.</u></p> <p>A 121. cikkben említett pénzügyi beszámolók megfelelnek a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője által elfogadott uniós számviteli szabályoknak, megbízható és valós képet adnak az eszközökről és forrásokról, a ráfordításokról, bevételekről és a cash-flow-ról.</p> <p>A 121. cikkben említett költségvetési számlák megfelelnek az e rendeletben rögzített költségvetési alapelveknek. Megbízható és valós képet nyújtanak a költségvetési bevételi és kiadási műveletekről.</p>

A Bizottság módosított szövege	A Számvevőszék javaslata
<p style="text-align: center;">143. cikk</p> <p style="text-align: center;">A Számvevőszék éves jelentése</p> <p>1. A Számvevőszék legkésőbb június 15-ig megküldi a Bizottság és az érintett intézmények, legkésőbb június 1-jéig pedig a 121. cikkben említett más intézmények és szervek számára azon észrevételeit, amelyeket – véleménye szerint – fel kell tüntetni az éves jelentésben. Ezen észrevételeknek titkosaknak kell maradniuk, és kontradiktórius eljárás tárgyát képezik. Legkésőbb október 15-ig minden intézmény megküldi válaszát a Számvevőszéknek. Az intézmények válaszait – a Bizottságét kivéve – egyúttal a Bizottságnak is meg kell küldeni.</p> <p>2. A kontradiktórius eljárás lezárását követően minden érintett intézmény és szerv legkésőbb október 15-ig megküldi válaszát a Számvevőszéknek. Az intézmények és szervek válaszait – a Bizottságét kivéve – egyúttal a Bizottságnak is meg kell küldeni.</p>	<p style="text-align: center;">143. cikk</p> <p style="text-align: center;">A Számvevőszék éves jelentése</p> <p>1. A Számvevőszék legkésőbb június 15-ig <u>június 30-ig</u> megküldi a Bizottság és az érintett intézmények, legkésőbb június 1-jéig pedig a 121. cikkben említett más intézmények és szervek számára azon észrevételeit, amelyeket – véleménye szerint – fel kell tüntetni az éves jelentésben. Ezen észrevételeknek titkosaknak kell maradniuk, és kontradiktórius eljárás tárgyát képezik. Legkésőbb október 15-ig <u>szeptember 30-ig</u> minden intézmény megküldi válaszát a Számvevőszéknek. Az intézmények válaszait – a Bizottságét kivéve – egyúttal a Bizottságnak is meg kell küldeni.</p> <p>2. A kontradiktórius eljárás lezárását követően minden érintett intézmény és szerv legkésőbb október 15-ig megküldi válaszát a Számvevőszéknek. Az intézmények és szervek válaszait – a Bizottságét kivéve – egyúttal a Bizottságnak is meg kell küldeni.</p>
<p style="text-align: center;">144. cikk</p> <p style="text-align: center;">A Számvevőszék különjelentései</p> <p>1. A Számvevőszék minden olyan észrevételt továbbít az érintett intézményeket vagy szervek felé, amelyet – véleménye szerint – különjelentésben kell feltüntetni. Ezen észrevételeknek titkosaknak kell maradniuk, és kontradiktórius eljárás tárgyát képezik.</p> <p>Az érintett intézmény vagy szerv két és fél hónapon belül tájékoztatja a Számvevőszéket bármely, a szóban forgó észrevételekhez hozzáfűzni kívánt válaszról.</p> <p>A Számvevőszék az érintett intézmény vagy szerv válaszánaak kézhezvételét követő hónapban elfogadja a szóban forgó különjelentés végleges változatát.</p> <p>A különjelentéseket az érintett intézmények vagy szervek válaszaival együtt haladéktalanul meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyek mindegyike – szükség esetén a Bizottsággal egyetértésben – határoz a válaszfellépésről.</p> <p>A Számvevőszék megtesz minden szükséges lépést annak biztosítására, hogy minden érintett intézmény vagy szerv válaszát az észrevételeire közvetlenül azon észrevétel mellett vagy azon észrevételt követően tegyék közzé, amelyre az vonatkozik.</p>	<p style="text-align: center;">144. cikk</p> <p style="text-align: center;">A Számvevőszék különjelentései</p> <p>1. A Számvevőszék minden olyan észrevételt továbbít az érintett intézményeket vagy szervek felé, amelyet – véleménye szerint – különjelentésben kell feltüntetni. Ezen észrevételeknek titkosaknak kell maradniuk, és kontradiktórius eljárás tárgyát képezik.</p> <p>Az érintett intézmény vagy szerv két és fél hónapon belül tájékoztatja a Számvevőszéket bármely, a szóban forgó észrevételekhez hozzáfűzni kívánt válaszról.</p> <p>A Számvevőszék az érintett intézmény vagy szerv válaszánaak kézhezvételét követő hónapban elfogadja a szóban forgó különjelentés végleges változatát.</p> <p>A különjelentéseket az érintett intézmények vagy szervek válaszaival együtt haladéktalanul meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyek mindegyike – szükség esetén a Bizottsággal egyetértésben – határoz a válaszfellépésről.</p> <p>A Számvevőszék megtesz minden szükséges lépést annak biztosítására, hogy minden érintett intézmény vagy szerv válaszát az észrevételeire <u>a jelentéssel együtt közzétége</u> közvetlenül azon észrevétel mellett vagy azon észrevételt követően tegyék közzé, amelyre az vonatkozik.</p>
<p style="text-align: center;">185. cikk</p> <p style="text-align: center;">Az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott ügynökségek és szervezetek költségvetési keretrendelete</p> <p>1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban a Bizottság költségvetési keretrendeletet fogad el az említett szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező azon szervekre, amelyek hozzájárulásokat kapnak az uniós költségvetés terhére.</p> <p>[...]</p>	<p style="text-align: center;">185. cikk</p> <p style="text-align: center;">Az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott ügynökségek és szervezetek költségvetési keretrendelete</p> <p>1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban <u>és az Európai Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően</u> a Bizottság költségvetési keretrendeletet fogad el az említett szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező azon szervekre, amelyek hozzájárulásokat kapnak az uniós költségvetés terhére.</p> <p>[...]</p>

A Bizottság módosított szövege	A Számvevőszék javaslata
<p>4. Amennyiben az (1) bekezdésben említett szervek valamelyikét létrehozó alap jogi aktus másként nem rendelkezik, az adott szerv bevételeinek és kiadásaink jogszerűségét és szabályszerűségét a Számvevőszék ellenőrzi, mielőtt a szerv elszámolásait a Bizottság elszámolásaiba konszolidálnák. Ez az ellenőrzés a szerv által kijelölt független külső könyvvizsgáló által összeállított könyvvizsgálói jelentésre támaszkodik; a könyvvizsgáló feladata arról megbizonyosodni, hogy a szerv elszámolásai megfelelnek az e rendelet 123. cikkében foglaltaknak.</p>	<p>4. Amennyiben az (1) bekezdésben említett szervek valamelyikét létrehozó alap jogi aktus másként nem rendelkezik, az adott szerv bevételeinek és kiadásaink jogszerűségét és szabályszerűségét a Számvevőszék ellenőrzi, mielőtt a szerv elszámolásait a Bizottság elszámolásaiba konszolidálnák. Ez az ellenőrzés a szerv által kijelölt független külső könyvvizsgáló által összeállított könyvvizsgálói jelentésre támaszkodik; a könyvvizsgáló feladata arról megbizonyosodni, hogy a szerv elszámolásai megfelelnek az e rendelet 123. cikkében foglaltaknak.</p> <p>4. <u>Az (1) bekezdésben említett szervek a Számvevőszék jóváhagyását követően szerződés útján független ellenőrt jelölnek ki, akinek megbízatása, hogy ellenőrizze, az adott szerv beszámolója megfelel-e ezen rendelet 123. cikkének, valamint hogy az Európai Számvevőszék irányítása alatt elemezze a szerv bevételeinek és kiadásainak jogszerűségét és szabályszerűségét. Az Európai Számvevőszék megvizsgálja a független ellenőr által készített jelentést, és bármely más, általa szükségesnek vélt eljárással együtt, véleménye kialakításakor a független ellenőr jelentésére támaszkodhat.</u></p>
<p style="text-align: center;">185a. cikk</p> <p>Költségvetésirendelet-minta a köz- és magánszféra közötti partnerségre létrehozott szervek számára</p> <p>Az alap jogi aktussal létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező és az 53. cikk (1) bekezdése 2. pontjának e) alpontja értelmében a köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott szervek elfogadják saját pénzügyi szabályait.</p> <p>E szabályok magukban foglalják az uniós források hatékony és eredményes kezelésének biztosításához szükséges alapelveket, amelyek különösen az e rendelet 53b. cikkében foglaltakon alapulnak, és amelyeket a Bizottság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban elfogadandó, egyszerűsített költségvetésirendelet-minta rögzít.</p> <p>A 183aa., 183ab. és 183ac. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók e cikkre.</p>	<p style="text-align: center;">185a. cikk</p> <p>Költségvetésirendelet-minta a köz- és magánszféra közötti partnerségre létrehozott szervek számára</p> <p>Az alap jogi aktussal létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező és az 53. cikk (1) bekezdése 2. pontjának e) alpontja értelmében a köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott szervek elfogadják saját pénzügyi szabályait.</p> <p>E szabályok magukban foglalják az uniós források hatékony és eredményes kezelésének biztosításához szükséges alapelveket, amelyek különösen az e rendelet 53b. cikkében foglaltakon alapulnak, és amelyeket a Bizottság által <u>az Európai Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően</u> az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban elfogadandó, egyszerűsített költségvetésirendelet-minta rögzít.</p> <p>A 183aa., 183ab. és 183ac. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók e cikkre.</p>